

Inhoud

1. 2011-2021: 10 jaar HCH	3
Doel	4
Visie	4
Werkwijze	4
2. Organisatie	5
Onze 'zusters' in Nepal	5
3. Projecten 2021	7
3.1. Verder bouwen aan de nieuwe Chaula Narayan school	7
3.2. één tegen Corona	9
Shree Padmakanya basisschool	9
Terai	10
Malangwa	12
Solicare	13
Solidariteit TEIRESIAS, VZW Ernest de Craene en Society for Humanism (SOCH) Nepal	14
3.3. 10 jaar Himalayan Care Hands: herinneringen	16
Vrijwilligers	20
Een passend persmomentje	25
Ludieke wervingsacties	28
4. Beleid 2022	29
5. Financiële verantwoording 2021	31

1. 2011-2021: 10 jaar HCH

Wat in 2011 begon als een droom, een stout avontuur van vrienden met soms een wat naïeve voorstelling van ontwikkelingshulp, is in 2022 uitgegroeid tot een betekenisvolle organisatie die samen met Nepal voor Nepal werkt, met de handen uit de mouwen om kleinschalig onderwijs en gezondheidszorg een impuls te geven. Wat zijn de jaren gevlogen en wat heeft het fantastische resultaten opgeleverd. Een heus ziekenhuis met twee verdiepingen, een school voor voortgezet onderwijs, restauratie van vele oude, vervallen scholen en een heel scala aan hulpmiddelen voor plattelandsklinieken. Nog te zwijgen van de talloze, eenmalige hulp aan initiatieven om bij natuurrampen snel te kunnen helpen met de aller nodigste zaken, zoals de vele overstromingen en aardbevingen. Wat we er terug voor hebben gekregen is ontegenzeggelijk die warme ontmoetingen, de lach van kinderen, de immense dankbaarheid van de meest gastvrije en vriendelijke mensen die we kennen. Maar wij zijn het vooral die dankbaar zijn voor deze ervaring, die onuitwisbare indruk van waarin je als kleine stichting groot kunt zijn. Dank ook aan al die donateurs, aan al die vrijwilligers en aan het bestuur dat jaar in, jaar uit dit alles mogelijk heeft gemaakt. We gaan door, we hebben dezelfde energie, hetzelfde enthousiasme als 10 jaar geleden. Blijf ons steunen, neem deel aan dit geweldige avontuur!

Corona 2021: Nepal zit anno 2021 in de tweede Coronagolf, met eind mei '21 nog bijna 9.000 gevallen per dag. Door de recente, strenge lockdown loopt dat aantal langzaam terug. Inwoners zijn opgeroepen hun huizen niet te verlaten. Winkels en markten zijn gesloten. Er mag niet gereisd worden. Toch komen er dagelijks nog ruim 3500 nieuwe gevallen bij en overlijden gemiddeld 70 mensen per dag. Maar die statistieken zijn hoogst onbetrouwbaar, omdat lang niet overal geteld wordt en veel ziekenhuizen geen patiënten zien of ze niet registreren. Medische hulp kost geld en het overgrote deel van de Nepalezen heeft daar geen middelen voor. En over middelen gesproken:

er is zo ongeveer een tekort aan alles. Van mondkmaskers tot medicijnen en zuurstof. Voor dat laatste sturen met name de VS en China het ene na het andere vliegtuig met zuurstofcilinders. Als donatie, want het arme Nepal kan niets kopen. Dan is er nog het probleem met de overheid, die verdeeld is over de aanpak van de crisis en weinig daadkracht toont. In de hogere en moeilijk bereikbare Himalaya is de situatie al helemaal uitzichtloos. Zo wordt in Upper Dolpa wel getest op Covid-19 maar zijn er geen dokters om te behandelen. Aan de zuidelijke en westelijke 1200 km brede grens met India steken dagelijks honderden dagloners over om werk te vinden. Daar verspreiden zich nu gevaarlijk nieuwe mutaties van het virus. Maar je gaat dood aan Corona of aan honger. Het leger staat erbij en kijkt erna. China vliegt vaccinaties in, deze week 800.000 die vooral verstrekt zullen worden aan ouderen in de leeftijdsklasse 60-64. Er lijkt zich zoiets af te tekenen als een vaccinatieprogramma, maar het zal sterk afhangen van de goedwillendheid van andere landen. Nepal kan zelf geen vaccins inkopen, daar is het land te arm voor. En dus komen er beetjes en restjes uit het buitenland. Op een populatie van bijna 29 miljoen mensen laat een algehele groepsimmunitet dus nog heel lang op zich wachten. Intussen muteert het virus en is ook al een Nepalese variant in omloop, nog weerbarstiger dan de al gevreesde Indiase versie. Ook enkele duizenden, overmoedige toeristen zitten intussen vast in Kathmandu, er komen en vertrekken geen vliegtuigen. Ze hadden -achteraf- beter moeten weten. In 2021 zit het allemaal muurvast in het mooie Himalayaland.

Het jaarverslag 2021 is vooral een visuele impressie geworden van een jaar met veel initiatief op het gebied van Coronahulp. Nepal zit op slot, onze projecten liggen stil, maar we willen en moeten iets doen, omdat de hulpkreet luid is. Waar we in Nederland middelen hebben om de crisis te lijf te gaan, ontbreekt het in Nepal aan heel veel noodzakelijke zaken, van maskers tot zuurstof. Van vaccinaties tot bedden. We

zoeken en vinden gelukkig oplossingen met dank aan de donateurs in Nederland en België en de durf van Nepalese collega's om naar veraf gelegen plaatsen te gaan en met de handen uit de mouwen de ergste nood te ledigen. Dit verslag zal al die initiatieven laten zien in tekst en beeld. Maar we staan ook stil bij ons tienjarig bestaan en kijken trots terug op onze grootste resultaten die inspireren, ons en u als lezer en donateur om ons (blijvend) te ondersteunen!

Doel

Stichting Himalayan Care Hands is in 2011 opgericht met als doel het aanbieden van geïntegreerde zorg en onderwijsprojecten voor kansarme Nepalezen. Nepal behoort tot de zogeheten OESO-DAC ontwikkelingslanden waar een aanzienlijk deel van de bevolking onder de internationale armoedegrens leeft. Vooral op het platteland en afgelegen bergdorpen is onvoldoende beschikking over primaire levensbehoeften en nauwelijks toegang tot onderwijs en gezondheidszorg. Nepal wordt regelmatig getroffen door natuurrampen, denk aan de aardbevingen in 2015 en de slachtoffers die ieder jaar helaas weer te betreuren zijn door aardverschuivingen. Maar de veerkracht van de bevolking is groot. Steeds weer zet men de schouders eronder, met en voor elkaar. Zo'n bevolking verdient onze hulp. Zeker ook tijdens deze Coronacrisis.

De Stichting HCH werkt samen met haar lokale partners, zoals haar zusterstichting Himalayan Care Hands Nepal NGO, de Lions Club Nepal Himalaya in Kathmandu en het Ministry of Federal Affairs and Local Development. Het voordeel van samenwerking is een direct aanspreekpunt voor een efficiënte en betrouwbare realisatie van de gestelde doelen. In Nederland laten we ons bij het opstarten en uitvoeren van projecten deskundig begeleiden door het Bureau Internationale Samenwerking.

Visie

Samen leren en co-creatie typeert de aanpak van de stichting. Gezamenlijke kennisuitwisseling en projectontwikkeling leiden tot empowerment. Onze projecten richten zich vooral op onderwijs gezondheidszorg in een participatiemodel met direct betrokkenen. Dat wil zeggen dat we in directe communicatie staan en samenwerken met de lokale gemeenschappen en projecten na realisatie overdragen.

Werkwijze

Wij hechten aan de Millennium doelstellingen van sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, welvaart en ontwikkeling te bereiken. Wij dragen dit ook uit in onze projecten en werken waar mogelijk samen met andere, aanverwante organisaties. Als vrijwilligersorganisatie bieden we stage- en werkplekken aan studenten en vrijwilligers, zodat we beschikken over een solide platform voor uitwisseling en overdracht van kennis en vaardigheden. In dit jaarverslag kunt u lezen hoe Stichting HCH werkt, hoe de projecten in 2020 zijn verlopen. Dit jaar is het een beperkt verslag omdat alle activiteiten door de wereldwijde Coronacrisis grotendeels hebben stilgelegen. De volledige financiële verantwoording vindt u achteraan in dit jaarverslag. Wij danken al onze vrijwilligers, donateurs, familie, vrienden en onze partners in Nepal voor de gulle en hartverwarmende bijdragen die wij in 2020 hebben ontvangen en voor de prettige wijze van samenwerking.

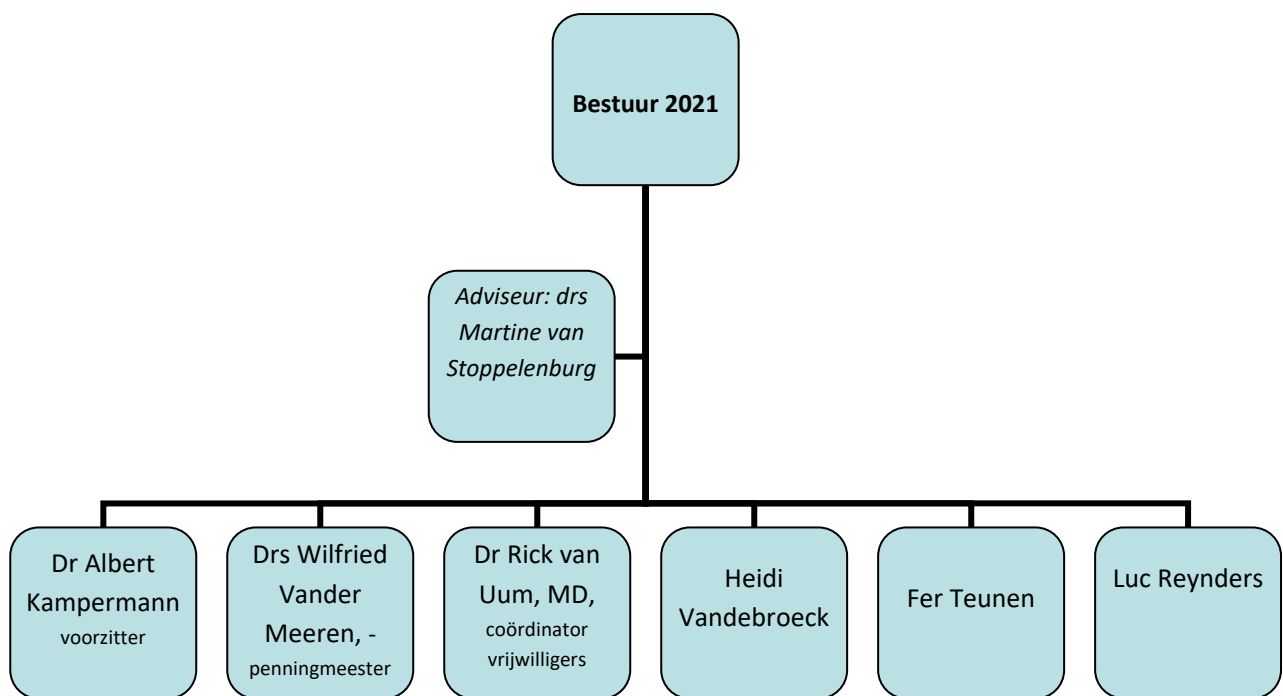
2. Organisatie

Ons kenmerk is een participatie-benadering waarbij lokaal wordt samengewerkt aan het definiëren van specifieke, realistische, meetbare acceptabele, resultaatgerichte en tijdgebonden projecten.

Onze missie is het verbeteren van de kwaliteit van het leven voor kinderen, volwassenen, mensen met een (te) grote afstand tot medische en onderwijsvoorzieningen. Met de metafoer van een helpende hand leggen we sterk de nadruk op onze aanpak van samenwerken met lokale gemeenschappen om onze doelstellingen van verbetering van de gezondheid, toegang tot onderwijs, sociale rechtvaardigheid, gelijkheid, welvaart en persoonlijke kansen door ontwikkeling.

Stichting Himalayan Care Hands
Heideveldweg 13a
6414 XJ Heerlen
Nederland
mail: info@himalayancarehands.nl

Kamer van Koophandel: 53018591
ANBI gecertificeerd: 850710237
Rekeningnummer Rabobank:
Stg. Himalayan Care Hands Holland: 1382.57.698
BIC: RABONL2U IBAN: NL78RABO0138257698

Onze 'zusters' in Nepal

Himalayan Care Hands Nepal NGO. De onmisbare schakel naar succesvolle projectimplementatie. Ogericht als uitvoerende zusterstichting in Kathmandu regelen zij al de praktische zaken van onze projecten in Nepal.

Foto: Het bestuur van Himalayan Care Hands Nepal, v.l.n.r.: Munu Bhandari, Krishna Nakarmi, Sunita Raut, Indira Khatiwoda en Kali Sedhai. Niet op de foto: Sameer Khatiwoda en Pratima Poudel.

Op onze website leest u alles over de huidige en afgesloten projecten. Via facebook leest u ook allerhande nieuwtjes en andere wetenswaardigheden over Nepal.
Tip: bekijk ook eens onze videodocumentaires van de projecten!

www.himalayancarehands.nl

facebook: www.facebook.com/himalayancarehands

video's: <https://vimeo.com/kampermann>

3. Projecten 2021

3.1. Verder bouwen aan de nieuwe Chaula Narayan school

Sinds het uitbreken van Corona in maart 2020 ligt de bouw van onze middelbare school in Thali stil. Bouwvakkers zijn naar huis gestuurd om samen met hun gezin in lockdown te gaan. Eindelijk konden we begin 2021 het goede nieuws melden dat de Chaula Narayan school in Thali heropend is en de afbouw van ons nieuwe schoolgebouw ter hand is genomen. Naar verwachting wordt de school in begin 2022 opgeleverd en geopend. Het project is met subsidie van Wilde Ganzen in 2019 van start gegaan. Thali, een agrarische gemeenschap op zo'n 35 km van de hoofdstad Kathmandu heeft dringend behoefte aan een middelbare school. Er is wel een basisschool, maar geen mogelijkheid tot vervolgonderwijs. Niet voor de arme kinderen uit de lage kastes (zie kader) voor wie reizen naar een school buiten de woonplaats onbetaalbaar is. Die worden na de basisschool al snel ingezet op het land of in het huishouden. Maar wij willen ze een extra kans te geven door lokaal onderwijs te kunnen volgen, door hun talenten te ontwikkelen voor een betere toekomst. Vandaar de plannen voor het twee verdiepingen tellend gebouw met verschillende klaslokalen, een docentenkamer, een bibliotheek en sanitaire ruimtes. HCH is sinds 2015 actief betrokken bij de kleine basisschool. Door de aardbevingen in 2015 zijn de gebouwen zwaar beschadigd. Met zeer beperkte middelen wordt onderwijs verzorgd voor deze kansarme groeperingen. Door de groeiende populatie zijn enkele veestallen omgebouwd tot geïmproviseerde leslokalen. De oude gebouwen zijn de afgelopen jaren door ons opgeknapt, ook is er een keermuur gebouwd die bij overstromingen als een dijk fungeert en is er een nieuw toiletgebouw gerealiseerd.

Foto's van de school in Thali

Ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan kijken we nog eens terug naar enkele hoogtepunten. Kijken is het goede woord, zeker ook bij de talrijke video's die we door de jaren heen gemaakt hebben. Zoals deze vrolijke 'vele handen maken licht werk'-impressie van de (her-)bouw van een basisschool in Thali. Met beeld en geluid haal je Nepal even echt binnen!

<https://vimeo.com/228509815>

Vanaf de start verzorgt Himalayan Care Hands een steunprogramma zodat de kinderen dagelijks een lunch krijgen aangeboden. Ook wordt er voor kleding gezorgd en schoolbenodigdheden. Met hulp van Jeugdkring Chrisko worden sinds 2016 bouwprojecten uitgevoerd die geleid hebben tot een gerenoveerd en aardbevingsbestendig hoofdgebouw, ombouw van de geïmproviseerde klaslokalen, nieuwe toiletten en watervoorzieningen, elektra-installaties, de genoemde keermuur om aardverschuivingen tegen te gaan. Al vier jaar op rij reist Jeugdkring Chrisko in de zomer naar Nepal af om de mouwen uit de handen en er zijn plannen voor 2022. In 2019 is de bouwgrond rijp gemaakt voor de realisatie van de gebouwen voor het voortgezet basisonderwijs (de klassen 8,9 en 10). In 2022 wordt het nieuwe gebouw opgeleverd en aan de gemeenschap overgedragen.

3.2. één tegen Corona

We zijn in 2021 allemaal wederom zwaar getroffen door de maatregelen rondom het coronavirus. Maar in Nepal komt deze crisis extra hard aan. Net als in Nederland is de bevolking maandenlang in lockdown. Maar voor de meeste arme Nepalezen betekent dat ze over geen enkele bron van inkomsten beschikken en levensmiddelen en zorg voor hen onbetaalbaar zijn. Er is geen vangnet waarop ze terug kunnen vallen en daarmee zijn de problemen niet te overzien. HCH heeft een speciaal actieprogramma gestart onder de naam 'een tegen Corona' om onze solidariteit te betuigen met kleinschalige hulp. Wij konden dankzij de financiële support van SoliCare Zuyderland, reisbureau MyHimalaya en individuele sponsors vele hulpacties op touw kunnen zetten ter bestrijding van de Coronacrisis in Nepal. Daarmee hebben we heel dankbaar werk kunnen verrichten, in dit verslag enkele impressies.

Shree Padmakanya basisschool

Zuidelijk van de Everest trekking route ligt het geïsoleerde dorp Mapya Dhudhkoshi in Solukhumbu. Op de Shree Padmakanya basisschool wordt les gegeven aan 117 kinderen. Het is 4 uur lopen van de openbare weg om er te komen. Het zijn kinderen uit de Chhetri, Dalit, Rai en Sherpa gemeenschappen. Sommige ouders hebben naast hun werk op het land een beetje inkomen als drager op trekkings. Maar dat is weggevallen door het wegblijven van toeristen ten gevolge van de Covid-19 crisis. In de hooggelegen en doorgaans erg koude regio kunnen de ouders geen passende kleding en schoolmaterialen bekostigen voor hun kinderen. We hebben een brandbrief ontvangen en zijn gelijk op zoek gegaan naar de funding voor een project om de 117 kinderen van nieuwe kleding en schoeisel te voorzien, een warm schooluniform en een schooltas. Gelukkig heeft de stichting 'Hulp aan Nepal' zich bereid verklaard ons te helpen dit project te realiseren. Deze stichting bouwt haar eigen activiteiten af en heeft besloten haar resterende financiële reserves in goed vertrouwen over te maken naar HCH. Dankzij dit gulle gebaar gaan we de komende weken met lokale kleermakers aan de slag om weer warmte en een beetje vrolijkheid op de gezichtjes te toveren! Indira Khatiwoda van HCH Nepal en medewerkers van de lokale Lions afdeling steken de handen uit de mouwen om de lange reis naar Everest te ondernemen. Chapeau aan voorzitter Peter van de Laar en zijn collega's van 'Hulp aan Nepal' om samen met ons en de Nepalese vrijwilligers deze spoedhulp mogelijk te maken.

Terai

Soms zegt een foto alles. De afgelopen week zijn we volop in actie geweest om twee armlastige ziekenhuizen in Terai, Nepal, te bevoorraden met PPE maskers, gelaatsschermen, chirurgische maskers,

latex handschoenen, ontsmettingsmiddelen, natriumhypochloriet en een zuurstofconcentrator. Druppels op een gloeiende plaat. In strijd tegen Corona, voor de allerarmsten in het zuiden van Nepal, aan de Indiase grens. De komende dagen meer nieuws over onze acties en de actuele situatie.

Op 2 juni heeft Sameer Khatiwoda namens Himalayan Care Hands een vrachtlading aan hulpgoederen gebracht naar het Primary Health Care, Lalbandi, Sarlahi. Dit is het enige ziekenhuis in de verre omgeving met een werkingsgebied van 100,000 inwoners. Er werken 5 doktoren en 34 verpleegkundigen.

Malangwa

Dankzij de financiële steun van onze HCH medewerkers in Heusden-Zolder (Christine, Luc en Stefan) kunnen we in Malangwa 200 km van Kathmandu het armoedige Sarlahi District steunen in de strijd tegen Corona. Het ziekenhuis heeft 50 bedden, 12 doktoren, 15 verpleegkundigen. Ze hebben een speciale vleugel voor Corona patiënten, maar het ontbreekt aan noodzakelijke hulpmiddelen die nu gelukkig aangekocht konden worden: PPE, GOWN, Oxygen Concentrator, Surgical Mask, KN 95 mask, Face Shield, Sanitizer, Sodium hypochlorite. Opsteker!

Solicare

Al meer dan dertig jaar steunt Zuyderlandstichting 'SoliCare' projecten over de hele wereld. De stichting werd opgericht bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van het voormalige De Wever-Ziekenhuis in Heerlen. Sinds enkele jaren verheugen wij ons als stichting in de samenwerking met Solicare. De afgelopen weken hebben we dankzij hun donaties een forse impuls geven aan de bestrijding van het Coronavirus in medische hulpposten aan de enorme grens tussen Nepal en India. De afgelopen dagen hebben we de volgende posten kunnen bevoorraden: Pattharkot Health Post, Jabdi Health post, Nawalpur Health Post, Ranigunj health post en de Health post in Parwanipur:

Solidariteit TEIRESIAS, VZW Ernest de Craene en Society for Humanism (SOCH) Nepal

Met de financiële steun van Teiresias (Gent) en de VZW Ernest de Craene en met de coördinatie van SOCH Nepal (en hun lokale vrijwilligers) hebben we verschillende dorpen kunnen ondersteunen in deze moeilijke Corona periode (juni – juli 2021). Naast maskers en zuurstof werden er ook voedselpakketten verdeeld in meer afgelegen gebieden. Per truck, per jeep en soms het laatste gedeelte te voet werd medisch materiaal en voedsel gebracht.

Hulpprogramma's werden op touw gezet voor gezinnen uit Okhaldunga (23), Gorkha (25) en Kathmandu (73). SOCH Nepal ondersteunde ook kant-en-klaarmaaltijden voor 326 personen. In totaal werden 121 gezinnen en 326 individuen uit gemarginaliseerde gemeenschappen, (loon)arbeiders, alleenstaande moeders, anders valide mensen en Dalit geholpen.

De nood van deze gezinnen was dringend. Ze stonden voor uitdagingen om in hun basisbehoeften te voorzien.

Masks in healthpost [Okhaldhunga](#):

Food in Kathmandu area:

In [Gorkha](#):

3.3. 10 jaar Himalayan Care Hands: herinneringen

23 juni 2021. We bestaan op deze dag 10 jaar. Opgericht met als doel integrale onderwijs- en gezondheidszorgvoorzieningen te ontwikkelen in met name afgelegen landelijke gebieden in Nepal voor gemeenschappen die verstoken blijven van deze basisvoorzieningen. Zo is het 10 jaar geleden opgeschreven in de statuten, zo wordt het momenteel nog steeds gedaan. Vanuit het hart maar met het hoofd. En vooral met heel veel handen, praktisch, onvermoeibaar. Met passie voor humaniteit. Vanuit het recht van ieder kind en iedere volwassene op onderwijs en gezondheidszorg. Voor een betere kans op geluk. Wij danken de ongelooflijke schare aan vrijwilligers en donateurs die ons werk mogelijk maken. Toen, nu en in de toekomst. We hebben scholen en ziekenhuizen gebouwd, gedoceerd en getraind, noodhulp geboden bij aardbevingen en overstromingen, gehuild en gelachen. Maar ons werk is niet af, we hollen alweer door waar mogelijk te helpen bij de Coronacrisis. Armlastige hulpposten bevoorraden met medicijnen en zuurstof. Hoe een kleine stichting groot kan zijn. Veel helpende handen. Himalayan Care Hands. Bedankt!

Voor ons 10 jarig bestaan halen we graag enkele herinneringen op. 2011: de dovenschool in Banepa wordt voorzien van zogeheten XO-laptops, stof- en waterdicht. We leggen Internet aan en verzorgen met (internationals) vrijwilligers Engelse les.

Ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan halen we ook de herinneringen op van ons grootste project uit 2012-2017: de bouw en uitbreiding van een ziekenhuis in Mainapokhari met steun van Wilde Ganzen en vele andere donateurs.

Ook zijn we in 2012 afgereisd naar het arme en afgelegen Singiyahi, een van de armste gebieden aan de Indiase grens. Hier starten we verschillende onderwijsprojecten met speciale laptops (met daarop het hele onderwijscurriculum). Een school is niet meer dan bamboematjes voor het huis van een vrijwilliger die als leerkracht fungeert.

Terugblikken op de hoogtepunten van het 10-jarig bestaan brengt ons vandaag bij de ramp in 2015. Een aardbeving van 7.8 kostte meer dan 9.000 mensen het leven en honderduizenden mensen verloren huis en haard. In de eerste weken na de ramp zijn we afgereisd en hebben wekenlang in zwaar getroffen afgelegen gebieden noodwoningen kunnen bouwen, tenten en voedselpakketten verdeeld in dorpen. Dankzij de gulle giften van heel, heel veel donateurs.

Vrijwilligers

Ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan bedanken we nadrukkelijk nog eens al onze vrijwilligers die weken of maandenlang in Nepal geholpen hebben bij lesgeven, patiënten hebben verzorgd, trainingen, hebben gegraven, geschilderd, gemetseld,... Soms bijna onmogelijke zaken voor elkaar hebben gekregen. Niet iedereen hebben we zo snel teruggevonden, maar hulde aan alle toppers die samen met ons werk de handen uit de mouwen hebben gestoken! Wij zetten ze de komende pagina's nog een keer in het zonnetje.

Een passend persmomentje

Albert Kampermann: „Er staat een ziekenhuis dat draait, en iets betekent voor de mensen.” FOTO: KRANES/TIMMERMANS

Hun reisdoel was Tibet, maar het rondtrekkende vriendengroepje van Albert Kampermann werd in 2006 vooral geraakt door Nepal. De Heerleenaar (59) weet het nog goed. Zij werden overweldigd door de natuur, de mensen en de sfeer. „Vooral hun taaierheid en hun openheid naar reizigers vielen op. Tegelijk maakte de armoede diepe indruk.” Eenmaal terug in Zuid-Limburg besloten de vrienden, onder wie wij zijn zijn vrouw Marina, dat ze iets voor Nepal wilden doen. Stichting Himalayan Care Hands was geboren. Het begon met de bouw van een klein ziekenhuis in het dorp Malnapokhari, dat inmiddels een meer permanent karakter heeft gekregen. De afgelopen maanden zijn ze druk geweest met het sturen van zuurstofmachines en corona-middelen naar hulpverleners langs de grens met India. De grootste donorsteun is deze keer overigens SolidCare, een stichting vanuit Zuid-Limburg kent tientallen stichtingen die zich inzetten voor arme landen, weet Kampermann. „Alleen voor Nepal zijn er al een handvol.”

ACHTERGROND ZIEKENHUIS

is in zijn gestel gaan zitten. Ontwikkelingshulp wil hij het niet noemen. Dan liever ontwikkelingssamenwerking. „Je krijgt niets gedaan zonder lokale inbreng.” Ook in Nederland is samenwerking de sleutel tot succes, merkten ze. De discussie uit de begintijd bleef bij lange na niet genoeg om het vurt gewenste ziekenhuis te bouwen. Dat kostte pas met 80.000 euro van de non-profitorganisatie Wilde Ganzen. „Na een jaar konden we laten zien dat het werkte. Toen heeft Wilde Ganzen ook de tweede verdieping gefinancierd. Stedelijk werken we vaker samen.” In 2017 is het ziekenhuis overgedragen aan de lokale gemeenschap. En dan? Kan zo'n initiatief wel zelfstandig overleven in een land zonder verzekeringsstelsel? Kampermann is realist, maar niet pessimistisch. „Het wordt begeleid met kleine bijdragen van de patiënten. Op de bui-

Vanuit sjamanen, die toen veel invloed hadden, was er weerstand tegen witte jassen. Dat taboe is doorbroken.

Albert Kampermann

tenmaur hangt een groot plakkaat met prijzen. Het ziekenhuis is zelfvoorzienend met circa zeventiendertig patiënten per jaar. En heel veel bevallingen.”

Sjamanen

De bouw droeg bij aan een cultuuromslag in deze gemeenschap, die een gebied bewoont ter grootte van Zuid-Limburg, zag de Heerleenaar. „Vanuit de sjamanen, die toen veel invloed hadden, was er weerstand tegen witte jassen. Dat taboe is doorbroken.” Alleen als er iets kapotgaat, is Leiden in last. Toen een echoupparat het leed, werd 'Hoerle' gebeld. Kampermann vormt met kinderarts Rick van Uum, Heidi Vandenberghe, Fer Teunen en Wilfrid Vandenmeeren immers de advisory board. „Ik dacht meteen aan Philips en bolde mijn straatgenoot Otto Zorndon die daar werkt. Dankzij hem bood Philips, vanuit New Delhi, uitkomst. Ze kregen er zelfs een afgeschreven röntgenapparaat bij.” Er is wel een grote doorstroming van artsen. Wat heet: ook daarmee moet worden geïnvesteerd. Zo hadden ze een tijdje een oude legersarts. Vervolgens kwam vanuit Katmandu een jonge arts die er hun ey opvoeden. De Zuid-Limburgse stichting boorde verder een school in Thuli (2016), zodat het doerfloer van zwere aardbeving was getroffen. Het

Een droom voor een dorp in Nepal

Wat begon als de droom van een Heerlens vriendengroepje, heeft Nepalese dorpingen onder meer een klein ziekenhuis opgeleverd. Albert Kampermann, spil van Himalayan Care Hands, maakt na tien jaar de balans op. „Ik heb er zelfs een nieuwe liefde gevonden.”

DOOR SIEBRAND VOS

een tandartsstoel getruusportveerd. Bedenk dat je daar neg straatdandartsen hebt. Op deze manier zijn er ook eye camps voor oogproblemen, die op ons verzoek door een Belgische vereniging zijn opgezet. Dit zijn de danishare projecten.”

Resultaten

Sinds de aarubeving in 2015 heeft Albert Kampermann een Nepalese vriendin. Zij runt een risicobureau en regelt veel voor de zusterstichting. Normaal gesproken is hij twee maanden per jaar in het land, waardoor hij een realistisch beeld heeft gekregen. Ontwikkelingsaanpak wordt vaak geromantiseerd. Goede bedoelingen zijn niet voldoende, zonder een haalbaar plan gebeurt er niets, weet Kampermann. Intussen worden trainingen gegeven. „Het leven kwastie van lange adem.” Ze hebben geleerd dat de kracht in de behaling zit en schakelen daarom lokale sociaal werkers in. „Je moet geen al te hoog verwachtingspatroon hebben”, besluit Kampermann. „Wij komen en gaan weer. Maar je hoeft niet pessimistisch te zijn. Wij hebben resultaten geboekt.”

Albert Kampermann

verzoek kwam van de Nepalese zusterstichting. „Het is een vrij armoeslge omgeving met een hard kastenstelsel. Voor honderd kinderen van de dalits, onderaan de piramide, was geen overheidsteun. Met hulp van de Wilde Ganzen hebben we toen een nieuwe, stevige school gebouwd. Wel na een deal met de gemeenschap: jullie zorgen voor onderwijzers. We hebben gemengde klassen geëist, zodat meisjes ook naar school kunnen. Die school is op de tik verf na klaar.”

Kritisch

De stichting zendt nog steeds sta-gains uit, maar is wat dat betreft kritisch geworden. „Mensen die op zrek zijn naar zichzelf, zijn te onge-richt. Je moet iets te bieden hebben. Liefde medische of verzorgende kennis.” Gepensioneerde of praktiserende medici zijn altijd inzetbaar. Tandartsen uit Nijmegen houden dental camps een paar weken kleine trekken en facials opleiden. „Wij hebben

REAGEREN? siebrand.vos@de limburgse.nl

HEERLEN – 27 juli 2021

Wat begon als de droom van een Heerlens vriendengroepje, heeft Nepalese dorpingen onder meer een klein ziekenhuis opgeleverd. Albert Kampermann, spil van Himalayan Care Hands, maakt na tien jaar de balans op. „Ik heb er zelfs een nieuwe liefde gevonden.”
Siebrand Vos, Dagblad De Limburger

Hun reisdoel was Tibet, maar het rondtrekkende vriendengroepje van Albert Kampermann werd in 2006 vooral geraakt door Nepal. De Heerleenaar (59) weet het nog goed. Zij werden overweldigd door de natuur, de mensen en de sfeer. „Vooral hun taaierheid en hun openheid naar reizigers vielen op. Tegelijk maakte de armoede diepe indruk.”

Eenmaal terug in Zuid-Limburg besloten de vrienden, onder wie wijlen zijn vrouw Marina, dat ze iets voor Nepal wilden doen. Stichting Himalayan Care Hands was geboren. Het begon met de bouw van een klein ziekenhuis in het dorp Mainapokhari, dat inmiddels een meer permanent karakter heeft gekregen.

De afgelopen maanden zijn ze druk geweest met het sturen van zuurstofmachines en corona-middelen naar hulpposten langs de grens met India. De grootste donateur is deze keer overigens SoliCare, een stichting vanuit Zuyderland. Zuid-Limburg kent tientallen stichtingen die zich inzetten voor arme landen, weet Kampermann. „Alleen voor Nepal zijn er al een handvol.”

Wilde Ganzen

Na tien jaar is Kampermann, in het dagelijks leven werkzaam bij de Open Universiteit, nog steeds actief voor Himalayan Care Hands. Nepal is in zijn gestel gaan zitten. Ontwikkelingshulp wil hij het niet noemen. Dan liever ontwikkelingssamenwerking. „Je krijgt niets gedaan zonder lokale inbreng.”

Ook in Nederland is samenwerking de sleutel tot succes, merkten ze. De donaties uit de begintijd bleken bij lange na niet genoeg om het vurig gewenste ziekenhuisje te bouwen. Dat lukte pas met 80.000 euro van de non-profitorganisatie Wilde Ganzen. „Na een jaar konden we laten zien dat het werkte. Toen heeft Wilde Ganzen ook de tweede verdieping gefinancierd. Sindsdien werken we vaker samen.”

In 2017 is het ziekenhuis overgedragen aan de lokale gemeenschap. En dan? Kan zo'n initiatief wel zelfstandig overleven in een land zonder verzekeringsstelsel? Kampermann is realist, maar niet pessimistisch. „Het wordt bekostigd met kleine bijdragen van de patiënten. Op de buitenmuur hangt een groot plakkaat met prijzen. Het ziekenhuis is zelfvoorzienend met circa zevenhonderd patiënten per jaar. En heel veel bevallingen.”

Sjamanen

De bouw droeg bij aan een cultuuromslag in deze gemeenschap, die een gebied bewoont ter grootte van Zuid-Limburg, zag de Heerlenaar. „Vanuit de sjamanen, die toen veel invloed hadden, was er weerstand tegen witte jassen. Dat taboe is doorbroken.”

Alleen als er iets kapotgaat, is Leiden in last. Toen een echoapparaat het begaf, werd 'Heerlen' gebeld. Kampermann vormt met kinderarts Rick van Uum, Heidi Vandenbroecke, Fer Teunen en Wilfries Vandermeeren immers de *advisory board*. „Ik dacht meteen aan Philips en belde mijn straatgenoot Otto Zerdoner die daar werkt. Dankzij hem bood Philips, vanuit New Delhi, uitkomst. Ze kregen er zelfs een afgeschreven röntgenapparaat bij.”

Er is wel een grote doorstroming van artsen. Wat heet: ook daarmee moet worden geïmproviseerd. Zo hadden ze een tijdje een oude legerarts. Verder komen vanuit Katmandu periodiek jonge artsen die er hun cv oppoetsen.

Aardbeving

De Zuid-Limburgse stichting bouwde verder een school in Thali (2016), nadat het dorp door een zware aardbeving was getroffen. Het verzoek kwam van de Nepalese zusterstichting. „Het is een vrij armoedige omgeving met een hard kastenstelsel. Voor honderd kinderen van de dalits, onderaan de piramide, was

geen overheidssteun. Met hulp van de Wilde Ganzen hebben we toen een nieuwe, stevige school gebouwd. Wel na een deal met de gemeenschap: jullie zorgen voor onderwijzers. We hebben gemengde klassen geëist, zodat meisjes ook naar school kunnen. Die school is op de lik verf na klaar.”

De stichting zendt nog steeds stagiairs uit, maar is wat dat betreft kritisch geworden. „Mensen die op zoek zijn naar zichzelf, zijn te ongericht. Je moet iets te bieden hebben. Liefst medische of verzorgende kennis.”

Gepensioneerde of praktiserende medici zijn altijd inzetbaar. Tandartsen uit Nijmegen houden *dental camps*: een paar weken kiezen trekken en *locals* opleiden. „Wij hebben een tandartsstoel getransporteerd. Bedenk dat je daar nog straattandartsen hebt. Op deze manier zijn er ook *eye camps* voor oogproblemen, die op ons verzoek door een Belgische vereniging zijn opgezet. Dit zijn de dankbare projecten.”

Resultaten

Sinds de aardbeving in 2015 heeft Albert Kampermann een Nepalese vriendin. Zij runt een reisbureau en regelt veel voor de zusterstichting. Normaal gesproken is hij twee maanden per jaar in het land, waardoor hij een realistisch beeld heeft gekregen.

Ontwikkelingssamenwerking wordt vaak geromantiseerd. Goede bedoelingen zijn niet voldoende, zonder een haalbaar plan gebeurt er niets, weet Kampermann. Intussen worden trainingen gegeven. „Het is een kwestie van lange adem.”

Ze hebben geleerd dat de kracht in de herhaling zit en schakelen daarom lokale sociaal werkers in. „Je moet geen al te hoog verwachtingspatroon hebben”, besluit Kampermann. „Wij komen en gaan weer. Maar je hoeft niet pessimistisch te zijn. Wij hebben resultaten geboekt. Deels tijdelijk, maar toch: er staat een ziekenhuis dat draait, en iets betekent voor de mensen. Daar zijn wij heel blij mee.”

Ludieke wervingsacties

Al deze heerlijke yak vesten en nog veel meer werden op 1 november in zaal Elkerlyc, Sint-Lambrechts-Herk aangeboden om geld in te zamelen voor HCH.

4. Beleid 2022

De Coronacrisis houdt de wereld (voorlopig) in zijn greep. Helaas kunnen we niet zoals gebruikelijk naar Nepal afreizen om onze projecten te bezoeken. Ook zijn de werkzaamheden in Nepal zelf beperkt tot niet mogelijk. Enkel met noodprojecten proberen we de ernstige noden te verlichten waar we dat kunnen met kleinschalige hulp zoals voedselbanken, preventiemiddelen voor zorgmedewerkers en andere noodzakelijke materialen.

Maar we kijken ook door de donkere tunnel heen en hervatten zo snel mogelijk onze bestaande projecten, zoals de afbouw van de middelbare school in Thali. Ook staat ons nieuw beoogde empowermentproject -samen met de scouts en Gidsen St.-Bavo Eversel op de rol en zoeken we samen met de voormalige stichting Hulp aan Nepal voor een goede besteding van hun resterend batig saldo.

De volgende onderwerpen zijn kenmerkend voor het beleid van Stichting Himalayan Care Hands:

- 1. De stichting heeft ten doel integrale onderwijs- en gezondheidszorgvoorzieningen te ontwikkelen (te creëren/toegankelijk te maken/te bevorderen) in vooral afgelegen landelijke gebieden in Nepal voor gemeenschappen die op dit moment verstoken blijven van deze basisvoorzieningen, en het verrichten van al wat met het vorenstaande verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn*
- 2. De stichting dient het algemeen belang*
- 3. De stichting heeft geen winstoogmerk*
- 4. De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door:*
 - het bouwen van kleinschalige basisvoorzieningen voor onderwijs en gezondheidszorg;*

- *het ontwikkelen/leveren van materialen (bijv. laptops, schoolmaterialen, boeken, medische apparatuur);*
- *het leveren van professionele ondersteuning (projectmanagement, onderwijs)*
- *het voorlichten, coachen, ondersteunen van gemeenschappen bij het opzetten van preventieve en curatieve gezondheidszorgprogramma's; community programma's*
- *uitwisselingsprogramma's tussen Nederlandse en Nepalese scholen, inclusief het vormgeven en organiseren van stage- en vrijwilligerswerk;*
- *het acquireren van noodzakelijke financiële ondersteuning (donateurs, subsidies, 'in kind'-donaties).*

Ook blijven we als vanouds actief betrokken bij de klinieken in Alapot en Mainapokhari & de dovenschool in Kavre. Met uw hulp gaan we daar weer met veel enthousiasme mee aan de slag!
Namaste!

5. Financiële verantwoording 2021

Inkomsten		Uitgaven	
balans 1-1-2021	€ 16.498,45		
Donaties Tot bevord. Gezondheidsz	€ 4.660,00	Funding for Solukhumbhu project	€ 3.200,00
Stichting Hulp Nepal	€ 8.828,73	Foster Parents Plan HCH	€ 1.564,00
Individuele donaties	€ 480,00	Society for Humanism Nepal -covid	€ 2.000,00
Acties Vrienden van Himalayan Care Hands	€ 375,00	Kosten Rabobank	€ 143,20
Foster Parents plan HCH	€ 1.564,00	Primary Health Care Center, Lalbandi hospital in Sarlahi district	€ 2.000,00
Care 4 YOU BV Luc - zorgwinkel????	€ 2.500,00	Covid hulp	€ 3.200,00
		Primary Health Care Center, Lalbandi hospital in Sarlahi district	€ 3.800,00
<i>totaal</i>	€ 18.407,73	<i>totaal</i>	€ 15.907,20
Balans 31-12-2021	€ 18.998,98		

De projectkosten van HCH-Nepal hadden te maken met voedselbedeling.

Fosterparentsplan betreft donaties t.b.v. onderwijs en huisvesting van individuele kinderen.